

ROMANIA
JUDEȚUL HARGHITA.
CONSILIUL JUDEȚEAN
Direcția generală administrație publică locală
Nr. 2697/2017. 02. 08

Către,

CURTEA DE APEL BACĂU

Secția a II-a civilă , de contencios administrativ și fiscal

Dosar nr. 1417/96/2015
Termen: 10 februarie 2017

Județul Harghita și Consiliul Județean Harghita reprezentat prin dl Borboly Csaba președinte și Președintele Consiliului Județean Harghita, dl. Borboly Csaba, cu sediul în municipiul Miercurea-Ciuc, P-ța Libertății nr. 5, județul Harghita, cu privire la RECURSUL formulat de intervenientul recurent NILITEN CONSTRUCȚII SRL, în temeiul art. 205 din Codul de procedură civilă, vă înaintăm prezenta

ÎNTÂMPINARE

prin care solicităm să admiteti RECURSUL declarat de intervenientul NILITEN CONSTRUCȚII SRL, împotriva Sentinței civile nr.1223/20.09.2016 a Tribunalului Harghita, ca fiind temeinică și legală, iar după rejudecarea cauzei solicităm să se admită cererea de intervenție accesorie a recurentului intimat prin care solicită respingerea cererii reclamantului Séra Zoltán.

Recursul intervenientului se întemeiază pe prevederile art.488 pct.8 Codul de procedură civilă, în sensul că Sentința atacată este dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material.

De asemenea din Încheierea nr.5 din data de 11 februarie 2016 rezultă că cererea de intervenție a fost admisă în principiu de către Tribunalul Harghita, tocmai datorită faptului că proiectul tehnic a fost efectuat de intervenient, iar lucrările de construcții autorizate prin Autorizația nr.17/2015, au fost executate, însă nefinalizate, nepreluate de către beneficiarul Consiliul Județean Harghita, fiind produs blocajul proiectului finanțat din fonduri nerambursabile ale UE, sens în care subliniem faptul că este raport juridic contractual clar între Consiliul Județean Harghita și NILITEN CONSTRUCȚII SRL, documentat și depeș în dosarul instanței de fond.

Menționăm de asemenea că aceste lucrări au fost oprite prin suspendarea Autorizației de construire nr. 17/2015, (care a constituit obiectul Dosarului

nr.1035/96/2015 al Tribunalului Harghita) la solicitarea reclamantului Sera Zoltan, în data de 19 august 2015 și până în prezent, perioadă în care s-au creat și prejudicii accesorii valorii lucrărilor executate, lucrare care a fost estimată la data de 23.09.2015 la valoarea de 2.006.799,91 lei, iar valoarea posibilei corecții financiare se ridică la o valoare de 9.204.690,78 lei, totalizând suma de 10.823.077,81 lei, fără TVA, sume cu care se diminuează bugetul județului Harghita, sens în care depunem Evaluarea estimativă a prejudiciului înregistrat la Consiliul Județean Harghita cu nr.1378/2015, care a fost depus și în Dosarul nr.1035/96/2015 .

În consecință, susținem legalitatea Autorizației de construire nr. 17/2015 emis pentru realizarea construirii Stației de Transfer pentru Deșeuri Colectată în Amestec și Centru de Colectare Selectivă a Deșeurilor în localitatea Corund, în baza avizelor favorabile ale autorităților publice, în baza unei Documentații tehnice fundamentate și pe terenul aflat în proprietatea publică a comunei Corund, dat legal în administrarea Județului Harghita prin Consiliul Județean Harghita, documentație care conține de peste 300 de pagini scrise la care sunt anexate piesele desenate întocmite de ingineri proiectanți de prestigiu.

Pentru aceste motive solicităm admiterea recursurilor declarate de către intervenientul NILITEN CONSTRUCTII SRL.

Miercurea-Ciuc, 8 februarie 2017.

PREȘEDINTE
Borboly Csaba

SECRETARUL JUDEȚULUI
Egyed Árpád

Consilier juridic
Tulbure Irina

ROMANIA
JUDEȚUL HARGHITA.
CONSILIUL JUDEȚEAN
Direcția generală administrație publică locală
Nr. ²⁶⁹⁷...../2017.02.08

Către,

CURTEA DE APEL BACĂU

Secția a II-a civilă , de contencios administrativ și fiscal

Dosar nr. 1417/96/2015
Termen: 10 februarie 2017

Județul Harghita și Consiliul Județean Harghita reprezentat prin dl Borboly Csaba președinte și Președintele Consiliului Județean Harghita, dl. Borboly Csaba, cu sediul în municipiul Miercurea-Ciuc, P-ța Libertății nr. 5, județul Harghita, cu privire la RECURSUL formulat de intervenientul recurent NILITEN CONSTRUCTII SRL, în temeiul art. 205 din Codul de procedură civilă, vă înaintăm prezenta

ÎNTÂMPINARE

prin care solicităm să admiteti RECURSUL declarat de intervenientul NILITEN CONSTRUCTII SRL, împotriva Sentinței civile nr.1223/20.09.2016 a Tribunalului Harghita, ca fiind temeinică și legală, iar după rejudecarea cauzei solicităm să se admită cererea de intervenție accesorie a recurentului intimat prin care solicită respingerea cererii reclamantului Séra Zoltán.

Recursul intervenientului se întemeiază pe prevederile art.488 pct.8 Codul de procedură civilă, în sensul că Sentința atacată este dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material.

De asemenea din Încheierea nr.5 din data de 11 februarie 2016 rezultă că cererea de intervenție a fost admisă în principiu de către Tribunalul Harghita, tocmai datorită faptului că proiectul tehnic a fost efectuat de intervenient, iar lucrările de construcții autorizate prin Autorizația nr.17/2015, au fost executate, însă nefinalizate, nepreluare de către beneficiarul Consiliul Județean Harghita, fiind produs blocajul proiectului finanțat din fonduri nerambursabile ale UE, sens în care subliniem faptul că este raport juridic contractual clar între Consiliul Județean Harghita și NILITEN CONSTRUCTII SRL, documentat și depeș în dosarul instanței de fond.

Menționăm de asemenea că aceste lucrări au fost oprite prin suspendarea Autorizației de construire nr. 17/2015, (care a constituit obiectul Dosarului

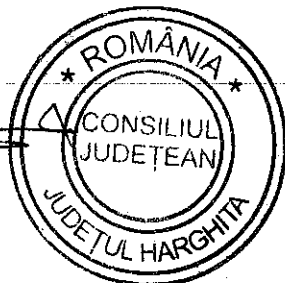
nr.1035/96/2015 al Tribunalului Harghita) la solicitarea reclamantului Sera Zoltan, în data de 19 august 2015 și până în prezent, perioadă în care s-au creat și prejudicii accesorii valorii lucrărilor executate, lucrare care a fost estimată la data de 23.09.2015 la valoarea de 2.006.799,91 lei, iar valoarea posibilei corecții financiare se ridică la o valoare de 9.204.690,78 lei, totalizând suma de 10.823.077,81 lei, fără TVA, sume cu care se diminuează bugetul județului Harghita, sens în care depunem Evaluarea estimativă a prejudiciului înregistrat la Consiliul Județean Harghita cu nr.1378/2015, care a fost depus și în Dosarul nr.1035/96/2015 .

În consecință, susținem legalitatea Autorizației de construire nr. 17/2015 emis pentru realizarea construirii Stației de Transfer pentru Deșeuri Colectată în Amestec și Centru de Colectare Selectivă a Deșeurilor în localitatea Corund, în baza avizelor favorabile ale autorităților publice, în baza unei Documentații tehnice fundamentate și pe terenul aflat în proprietatea publică a comunei Corund, dat legal în administrarea Județului Harghita prin Consiliul Județean Harghita, documentație care conține de peste 300 de pagini scrise la care sunt anexate piesele desenate întocmite de ingineri proiectanți de prestigiu.

Pentru aceste motive solicităm admiterea recursurilor declarate de către intervenientul NILITEN CONSTRUCȚII SRL.

Miercurea-Ciuc, 8 februarie 2017.

PREȘEDINTE
Borboly Csaba

SECRETARUL JUDEȚULUI
Egyed Árpád

Consilier juridic
Tulbure Irina

Consiliul Județean Harghita

RO-530140 Miercurea-Ciuc, P-ța Libertății Nr. 5

Tel.: +4-0266-207700, Fax: +4-0266-207703, info@judetulharghita.ro, www.judetulharghita.ro

DIRECȚIA GENERALĂ INVESTIȚII

Compartiment UIP SMID

Nr. 1378/23.09.2015

EVALUAREA ESTIMATIVĂ A PREJUDICIULUI

În baza Contractului de finanțare nerambursabilă nr. 4693/08.10.2013 încheiat între AM Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice și Consiliul județean Harghita, intitulat Sistem de management integrat al deșeurilor în județul Harghita, monitorizarea și controlul Proiectului se va face pe baza indicatorilor fizici, financiari și de performanță stabiliți în Cererea de finanțare.

Realizarea Stației de transfer și a Curții de colectare selectivă a deșeurilor reciclabile de la Corund constituie indicatori fizici ai Proiectului. Valoarea contractului „Proiectare și execuție pentru stațiile de transfer din Miercurea Ciuc și Corund și cele 8 centre de colectare” este de 24.260.000,00 lei+tva, din care valoarea lucrărilor de la Corund este de 3.139.690,78 lei + tva.

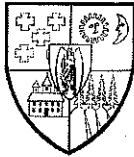
Lucrările de execuție la Corund au început în data de 14.07.2015 conform Adresei nr. 160/10.07.2015 al SC Niliten Construcții, anexat prezentei.

În perioada 16.06.2015 – 20.08.2015 dată la care sa dispus suspendarea execuției lucrărilor, au fost executate lucrări în valoare de 1.176.880,59 lei + tva la Stația de transfer de la Corund și lucrări în valoare de 441.506,44 lei + tva la Curtea de colectare selectivă a deșeurilor reciclabile de la Corund, însumând costuri de execuție în valoare de 1.618.387,03 lei +tva în total 2.006.799,91 lei, conform situației de lucrări nr. 3 (anexat).

Menținerea Deciziei de suspendare a Autorizației de construire nr. 17/2015 va provoca trecerea acestor cheltuieli în categoria cheltuielilor neeligibile, ceea ce înseamnă că vor trebui plătite din bugetul propriu al Județului Harghita.

În cazul menținerii Hotărârii Sentinței Civile nr. 1175/12.08.2015 aceste costuri **se vor majora cu, costurile de demolare a acestor construcții**, la care se adaugă **costurile de depozitare a acestor „deșeuri de construcții”**.

Pe lângă aceasta, având în vedere nerealizarea indicatorilor fizici și al obiectivului Proiectului contractul este pasibil de o corecție financiară de 25 % conform **Anexei IVg al Contractului de finanțare** mai sus arătat, intitulat *“Ghid pentru determinarea corecțiilor financiare care trebuie făcute cheltuieli cofinanțate din fondurile structurale sau din fondul de coeziune pentru neconformarea cu regulile achiziției publice”*, care trimit la prevederile HG nr. 519/26.06.2014 Anexa 1. Implementarea Contractului pct. 2 (anexat)

Valoarea acestei posibile corecții financiare se ridică la o valoare de **9.204.690,78 lei**, sumă ce trebuie suportat tot din bugetul județului Harghita, deci din bani publici.

Însumând aceste cifre rezultă o sumă colosală pentru bugetul județului Harghita de **10.823.077,81 lei** la care se adaugă **costurile de demolare a acestor construcții plus costurile de depozitare a acestor „deșuri de construcții”**.

Implementarea acestui proiect are o semnificație deosebită în viața de zi cu zi a populației județului Harghita și este important și din punct de vedere al contribuției județului Harghita la îndeplinirea obligațiilor asumate de România în Tratatul de Aderare. Absorbția fondurilor europene este sarcină majoră a Guvernului României și implicit Consiliului Județean Harghita. Această investiție nu se poate realiza fără atragerea fondurilor europene. Pierderea acestor fonduri nerambursabile ar însemna imposibilitatea realizării acestor investiții utile tuturor locuitorilor județului Harghita.

Ing. Zólya László András

Manager proiect SMID Harghita

TRIBUNALUL HARGHITA
DOSAR NR.: 1417/96/2015
COMPLET C2CAF

14.10.2015
TRIBUNALUL HARGHITA
28. OCT. 2015
Nr.

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subscrisa, **NILITEN CONSTRUCȚII S.R.L. („Niliten”)**, cu sediul în București, str. Puțul lui Zamfir nr. 39, et. 5, camera B, având numărul de înregistrare la Registrul Comerțului J40/11417/2012 și numărul de identificare fiscală 30748403, cu sediul ales pentru comunicarea tuturor actelor de procedură în prezenta cauză în București, B-dul Unirii nr. 61, bloc F3, sc. 2, et. 6, ap. 604, sector 3, nr. tel.: 021/313 68 90, nr. fax: 021/ 313 68 91, email: office@bod-law.ro, prin avocat Dumitrescu Andrei Tudor, în calitate de recurent - intervenient accesoriu,

în contradictoriu cu

SERA ZOLTAN, cu domiciliul în Comuna Corund, nr. 775/A, județul Harghita,

CONSILIUL JUDEȚEAN HARGHITA, cu sediul în municipiul Miercurea-Ciuc, str. P-ța Libertății nr. 5, județul Harghita,

PREȘEDINTELE CONSILIULUI JUDEȚEAN HARGHITA, cu sediul în municipiul Miercurea-Ciuc, str. P-ța Libertății nr. 5, județul Harghita,

AGENȚIA PENTRU PROTECȚIA MEDIULUI HARGHITA, cu sediul în Miercurea Ciuc, str. Marton Aron, nr. 43, județul Harghita,

În temeiul dispozițiilor art. 20 și urm. din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare rap. la art. 446 și 483 și urm. Cod-Proc. Civ., formulăm prezentul

RECURS

Împotriva Sentinței civile nr. 1223/20.09.2016 pronunțate de către Tribunalul Harghita (în cele ce urmează „*Sentința atacată*”), ca urmare a cererii de completare formulate de subscrisa.

Solicităm instanței de recurs:

- (i) Admiterea recursului;
- (ii) Casarea în tot a Sentinței atacate și în urma rejudecării cauzei în fond să dispună admiterea cererii de intervenție accesorie, în sensul:
 - admiterii excepției de nelegalitate a Certificatului de urbanism nr. 20/2000 și a Autorizației de construire nr. 13/2000 emise în favoarea reclamantului,
 - respingerii cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată,
- (iii) Obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată,

pentru următoarele

MOTIVE

1. Precizare prealabilă.

Prin cererea introductivă formulată în prezentul dosar, reclamantul SERA ZOLTAN a solicitat în contractoriu cu pârâții Consiliul Județean Harghita și Președintele Consiliului Județean Harghita anularea Autorizației de construire nr. 17/16.04.2015 și restabilirea situației anterioare în sensul demolării părții din construcți edificate.

Având în vedere implicarea nemijlocită a societății noastre, în calitate de antreprenor, în proiectul de investiții, subscrisa am formulat cerere de intervenție accesorie prin care am înțeles să susținem poziția pârâților Consiliul Județean Harghita și Președintele Consiliului Județean Harghita, formulând apărări în favoarea acestora, în vederea admiterii excepției de nelegalitate a Certificatului de urbanism nr. 20/2000 și a Autorizației de construire nr. 13/2000 emise în favoarea reclamantului și de respingere a cererii de chemare în judecată.

Cererea de intervenție accesorie formulată de subscrisa în favoarea pârâților Consiliul Județean Harghita și Președintele Consiliului Județean Harghita a fost admisă în principiu de către Tribunalul Harghita prin Încheierea din data de 11.02.2016.

Prin Sentința civilă nr. 699/05.05.2016, Tribunalul Harghita a respins excepția de nelegalitate a Certificatului de urbanism nr. 20/2000 și a Autorizației de construire nr. 13/2000 emise în favoarea reclamantului și a admis cererea de chemare în judecată a reclamantului, în sensul anulării Autorizației de construire nr. 17/16.04.2015.

Cu toate acestea, instanța a omis să se pronunțe asupra cererii de intervenție accesorie formulată de subscrisa în favoarea pârâților Consiliul Județean Harghita și Președintele Consiliului Județean Harghita, admisă în principiu de către Tribunalul Harghita prin Încheierea din data de 11.02.2016, motiv pentru care am formulat cerere de completare a dispozitivului Sentinței-civile nr. 699/05.05.2016.

Cererea de completare a fost admisă prin Sentința civilă nr. 1223/20.09.2016, în sensul completării dispozitivului cu soluția de respingere a cererii de intervenție accesorie ca neîntemeiată.

Astfel, prezentul recurs nu vizează soluția formală de admitere a cererii de completare care este corectă, ci are în vedere soluția de respingere ca neîntemeiată a cererii de intervenție accesorie, pe care o considerăm nelegală și netemeinică.

2. Situația de fapt

La data de 12.09.2014, între Consiliul Județean Harghita, în calitate de beneficiar și subscrisa, în calitate de antreprenor, s-a încheiat, în temeiul OUG 34/2006, Acordul Contractual nr. 19567 („Acordul contractual” - Anexa nr. 1 la cererea de intertecenție accesorie) în vederea realizării lucrărilor pentru obiectivul de investiții **Proiectare și execuție pentru stațiile de transfer din Miercurea-Ciuc și Corund și cele 8 centre de colectare din cadrul proiectului „Sistem de Management integrat al deșeurilor în județul Harghita”.**

În temeiul dispozițiilor contractuale (a se vedea art. 4.1. din *Condițiile generale de Contract pentru CLĂDIRI ȘI LUCRĂRI INGINEREȘTI PROIECTATE DE CĂTRE ANTREPRENOR – Anexa nr. 2* la cererea de intervenție accesorie), subscrisa aveam obligația de a executa și termina lucrările în conformitate cu prevederile contractului, precum și de a remedia orice defecțiuni ale lucrărilor.

La data de 16.04.2015 a fost eliberată autorizația de construire nr. 17/16.04.2015 („*Autorizația de construire*”) prin care s-a autorizat construirea pe amplasamentul din comuna Corund a „*Centrului de colectare selectivă a deșeurilor*” și a „*Stației de transfer*”.

Prin cererea introductivă formulată în prezentul dosar, reclamantul SERA ZOLTAN a solicitat în contractoriu cu pârâții Consiliul Județean Harghita și Președintele Consiliului Județean Harghita anularea Autorizației de construire și restabilirea situației anterioare în sensul demolării părții din construcții edificate. Acesta a apreciat nelegalitatea Autorizației de construire prin raportare la pretinsa încălcarea de către aceasta a următoarelor acte normative:

- ✓ **HG nr. 525/1996** pentru aprobarea Regulamentului general de urbanism;
- ✓ **Ordinul Ministrului Sănătății nr. 536/1997** - prin care se aproba normele de igiena și recomandările privind mediul de viața al populației;
- ✓ **Ordinul Ministerului Sănătății nr. 119/2014** - prin care se aprobă normele de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației;
- ✓ **OUG 195/2005** care instituie norme în materia protecției apelor;
- ✓ **Legea nr. 50/1991** în ceea ce privește cerința obținerii acordului vecinilor în formă autentică.

Având în vedere implicarea nemijlocită a societății noastre, în calitate de antreprenor, în proiectul de investiții, subscrisa am formulat cerere de intervenție accesorie prin care am înțeles să susținem poziția pârâților Consiliul Județean Harghita și Președintele Consiliului Județean Harghita, formulând apărări în favoarea acestora, în vederea admiterii excepției de nelegalitate a Certificatului de urbanism nr. 20/2000 și a Autorizației de construire nr. 13/2000 emise în favoarea reclamantului și de respingere a cererii de chemare în judecată.

Cererea de intervenție accesorie formulată de subscrisa în favoarea pârâților Consiliul Județean Harghita și Președintele Consiliului Județean Harghita a fost admisă în principiu de către Tribunalul Harghita prin Încheierea din data de 11.02.2016.

Prin Sentința civilă nr. 699/05.05.2016, Tribunalul Harghita în mod nelegal și netemeinic a respins excepția de nelegalitate a Certificatului de urbanism nr. 20/2000 și a Autorizației de construire nr. 13/2000 emise în favoarea reclamantului și a admis cererea de chemare în judecată a reclamantului, în sensul anulării Autorizației de construire nr. 17/16.04.2015 prin care s-a autorizat construirea pe amplasamentul din comuna Corund a „*Centrului de colectare selectivă a deșeurilor*” și a „*Stației de transfer*”.

Ulterior, prin Sentința civilă nr. 1223/20.09.2016 tribunalul Harghita a admis cererea de completare formulată de subscrisa, în sensul completării dispozitivului cu soluția de respingere a cererii de intervenție accesorie ca neîntemeiată.

3. **Sentința atacată este dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material – motivul de recurs prevăzut de art. 488 pct. (8) Cod Proc. Civ.**

3.1. Soluția primei instanțe de respingere a excepției de nelegalitate a Certificatului de urbanism nr. 20/2000 și a Autorizației de construire nr. 13/2000 emise în favoarea reclamantului este nelegală și netemeinică.

Prima instanță a conchis că excepția de nelegalitate a Certificatului de urbanism nr. 20/2000 și a Autorizației de construire nr. 13/2000 emise în favoarea reclamantului este neîntemeiată, iar pentru a ajunge la această concluzie, a reținut în esență următoarele:

- i. există identitate între terenul pe care se află construcția edificată de reclamantul Sera Zoltan și terenul identificat pe Titlul de proprietate nr. 34924/1999.
- ii. nu a fost demonstrată lipsa avizelor de specialitate și a documentației tehnice prealabile emiterii Autorizației de construire nr. 13/2000,
- iii. terenul pe care se află construcția edificată de reclamantul Sera Zoltan se afla la data emiterii Certificatului de urbanism nr. 20/2000 și a Autorizației de construire nr. 13/2000 într-o zonă de locuit.

Teza însușită de prima instanță este profund greșită și încalcă legea, având în vedere că din probatoriul administrat în cauză rezultă fără putință de tăgadă nelegalitatea Certificatului de urbanism nr. 20/2000 și a Autorizației de construire nr. 13/2000.

Dincolo de faptul că prima instanță a apreciat în mod eronat probele administrate cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material, a și ignorat alte critici care demonstau nelegalitatea Certificatului de urbanism nr. 20/2000 și a Autorizației de construire nr. 13/2000, fără a exista o motivare cu privire la respingerea acestora.

3.1.1. Autorizația de construire nr. 13/2000 a fost emisă în lipsa avizelor de specialitate și a documentației tehnice.

În mod nelegal, cu încălcarea prevederilor Legii nr. 50/1991 și a Legii nr. 137/1995 a protecției mediului, prima instanță a reținut că nu s-a reușit să se demonstreze nelegalitatea Autorizației de construire nr. 13/2000 prin prisma inexistenței avizelor de specialitate și a documentației tehnice pe care reclamantul ar fi trebuit să le obțină.

Chiar dacă prima instanță reține că emiterea certificatului de urbanism în aceeași zi cu autorizația de construire este „*inedită*”, acest fapt nu demonstrează în opinia judecătorului fondului nelegalitatea autorizației de construire.

Or, din cuprinsul Certificatului de urbanism nr. 20 emis la data de **19.07.2000** rezultă că reclamantului i s-a pus în vedere ca documentația tehnică, pe baza căreia se va solicita eliberarea autorizației de construire, să fie însoțită de următoarele avize și studii:

- „1. AVIZ SANITAR
2. ACORD RENEL
3. ACORD MEDIU (...)

Astfel, cu toate că în cuprinsul Autorizației de construire nr. 13 emisă tot la data de **19.07.2000** se regăsește mențiunea „se vor respecta avizele vizate spre neschimbare”, în mod evident acestea lipsesc cu desăvârșire, acest aspect rezultând fără putință de tăgadă prin raportare la faptul că cele două acte (Certificatului de urbanism nr. 20 și Autorizația de construire nr. 13) **au**

fost emise în aceeași zi, neexistând în mod evident timpul necesar pentru petiționarea și obținerea de la autoritățile competente a avizelor solicitate.

De altfel, în cursul judecării, reclamantul nu a fost în măsură să depună aceste avize și nici nu a pretins existența lor.

În plus, inexistența documentației tehnice rezultă din **Procesul verbal de control nr.11/12.08.2015 al Primăriei Comunei Corund**, depus la dosar de către Consiliul Județean Harghita, care atestă aceste informații (a se vedea fila nr. 96 de la dosar).

De altfel, astfel cum rezultă din **Adresa nr. 5904/28.07.2015** a Agenției pentru Protecția Mediului Harghita (a se vedea fila 176 de la dosar), depusă de către Consiliul Județean Harghita odată cu întâmpinarea, **reclamantul nu a solicitat niciodată un acord/aviz de mediu în vederea obținerii autorizației de construire.**

În ciuda acestei probe incontestabile - **Adresa nr. 5904/28.07.2015**, care atestă lipsa oricărei solicitări din partea reclamantului privind emiterea unui acord/aviz de mediu, prima instanță ajunge la concluzia că un atare document ar fi irelevant, prin raportare la faptul că

- i. pârâții și-ar fi manifestat intenția de a se îndrepta împotriva Agenției pentru Protecția Mediului Harghita, pe de o parte iar
- ii. pe de altă parte, de la momentul emiterii Autorizației de construire nr. 13/2000 a trecut un timp semnificativ, astfel că nu se poate pretinde autorității să transmită instanței informații precise după trecerea acestei perioade de timp.

Cu alte cuvinte, prima instanță pleacă de la premisa că Agenția pentru Protecția Mediului Harghita a comunicat prin **Adresa nr.5904/28.07.2015** informații inexacte/care nu corespund realității, doar pentru a preîntâmpina o eventuală cerere de despăgubire ce va fi formulată de către pârâți împotriva acesteia, iar pe lângă acest aspect, consideră că a trecut o perioadă îndelungată de la data emiterii Autorizației de construire nr. 13 pentru putea fi reținută rigoarea unor atari informații.

Dincolo de ineditul acestor considerente privind o presupusă intenție a unei instituții publice de a emite documente în favoarea unei părți dintr-un dosar în care nu este parte, învederăm instanței de recurs faptul că potrivit art. 13 alin. 1 lit.b din Legea Arhivelor Naționale nr. 16/1996, republicată, documentele scrise se depun pentru păstrare permanentă la Arhivele Naționale doar după 30 ani de la creare.

Cu alte cuvinte, în mod nelegal prima instanță a considerat că nu poate fi reținută rigoarea informațiilor transmise de către Agenția pentru Protecția Mediului Harghita, prin raportare la perioada presupus lungă de timp care a trecut de la data emiterii autorizației de construire, în contextul în care potrivit dispozițiilor legale mai sus menționate instituția publică are obligația de a păstra aceste documente timp de 30 de ani de la creare (în contextul în care există), iar ulterior are obligația să le depună spre păstrare Arhivelor Naționale.

Mai mult, actul administrativ - **Adresa nr.5904/28.07.2015 y compris** - se bucură de prezumția de legalitate și temeinicie, prezumție care poate fi răsturnată cu respectarea procedurii reglementate de lege. Simpla bănuială că informațiile transmise de o autoritate publică

competentă în legătură cu aspecte asupra cărora a fost petiționată nu ar corespunde realității nu este suficientă pentru a înfrânge o atare prezumție.

Prin urmare, având în vedere probatoriul administrat în cauză este evident că reclamantul a obținut Autorizația de construire nr. 13/2000 cu încălcarea art. 6 din Legea nr. 50/1991, republicată, forma în vigoare la data emiterii Certificatului de urbanism nr. 20/2000 și a Autorizației de construire nr. 13/2000, potrivit căruia autorizația de construire se emite numai după ce sunt depuse la emitent următoarele:

- certificatul de urbanism,
- dovada, în copie legalizată, a titlului asupra imobilului, teren și/sau construcții și, după caz, extrasul de plan cadastral actualizat la zi și extrasul de carte funciară de informare actualizat la zi, în cazul în care legea nu dispune altfel;
- documentația tehnică - D.T.;
- **avizele și acordurile stabilite prin certificatul de urbanism, punctul de vedere al autorității competente pentru protecția mediului și, după caz, actul administrativ al acesteia.**

În lipsa unuia din actele enumerate mai sus, autorizația de construire nu se emite, iar dacă a fost emisă cu încălcarea prevederilor art. 6 din Legea nr. 50/1991, aceasta este nulă de drept, constatarea nulității putându-se obține și pe cale incidentală prin soluționarea excepției de nelegalitate a actului, care a fost invocată în cauză, în condițiile art. 4 din legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

3.1.2. Lipsa de identitate între terenul pe care se află construcția edificată de reclamantul Sera Zoltan și terenul identificat pe Titlul de proprietate nr. 34924/1999.

Contrar considerentelor primei instanțe, terenul al cărui proprietar este reclamantul SERA ZOLTAN, înscris în Titlul de proprietate nr. 34924/1999, identificat cu TARLA NR. 25 și PARCELA 795/1, înscris în Autorizația de construire nr.13/2000, **nu este identic cu terenul pe care se află construcția edificată de reclamantul Sera Zoltan.**

Chiar dacă prima instanță nu ține cont de Planul de încadrare în zonă, eliberat de Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară, la data de 21.03.2016 (aflat la dosarul cauzei în vol. V, filele 1175- 1176), din acesta rezultă cu certitudine că terenul dobândit de reclamantul Sera Zoltan, prin Titlul de proprietate nr. 34924, identificat în TARLA NR.25 și PARCELA 795/1, se află în centrul localității CORUND, pe altă stradă, având alt nr. de casă, neaflându-se în vecinătatea imobilului numitului Lőrincz László și a numitului Ambrus Márton și nici în vecinătatea terenului dedus judecății (aflat în proprietatea publică a Comunei Corund și în administrarea Județului Harghita prin Consiliul Județean Harghita, pentru care a fost emisă Autorizația de construire nr. 17/16.04.2015).

De altfel, deși instanța apreciază că prin Raportul de expertiză topografică, expertul a făcut o constatare judicioasă a situației de fapt, chiar din Completarea la Raportul de expertiză topografică (pag. 4 par. 6)¹ rezultă că amplasamentul din Titlul de proprietate nr. 34924/1999

¹ „Dacă analizăm planul de încadrare în zonă și identificarea realizată de OCPI Harghita observăm că parcela Cc. 795 este identificată pe planul cadastral al intravilanului localității Corund. **Conform acesteia parcela Cc. 795 se identifică în tarla 26 și nu în tarla 25 cum este înscris în titlul de proprietate 34924 din 07.01.1999.**”

este altul decât amplasamentul unde a fost pus în posesie reclamantul și unde și-a construit în mod nelegal casa de locuit.

3.1.3. Certificatul de urbanism nr. 20/2000 și Autorizația de construire nr. 13/2000 sunt nelegale întrucât au fost emise cu încălcarea Planul Urbanistic General aprobat în anul 1991.

În ceea ce privește critica prin care am învederat faptul că Certificatul de urbanism nr. 20/2000 și Autorizația de construire nr. 13/2000 încalcă Planul Urbanistic General aprobat în anul 1991 potrivit căruia terenul reclamantului se afla încadrat ca funcțiune în **Zona III - zona industrială**, prima instanță a reținut faptul că „În ceea ce privește PUG-ul din 1991, deși există unele înscrisuri, nu se poate stabili cu certitudine care este harta aferentă acestui plan, astfel că regimul urbanistic al zonei în care se află imobilul reclamantului a fost stabilit pe baza probelor arătate mai sus. (s.n.)²”

Astfel, prima instanță raportându-se la o serie de probe potrivit cărora ar rezulta că terenul reclamantului se află încadrat în intravilan, ajunge la concluzia că la data emiterii Certificatului de urbanism nr. 20/2000 și Autorizației de construire nr. 13/2000 terenul se afla situat într-o zonă încadrată ca zonă de locuit.

Or, în mod evident eronat prima instanță reține că odată ce terenul reclamantului se află încadrat în intravilanul localității, acesta era susceptibil de edificare a unei locuințe, conform Planului Urbanistic General aprobat în anul 1991, din moment ce un teren care se află încadrat în intravilan poate avea diferite funcțiuni (spațiu verde, zonă de locuit, zonă industrială etc.). Cu alte cuvinte toate imobilele dintr-o localitate sunt încadrate din punct de vedere cadastral în intravilanul localității, dar nu orice imobil aflat în intravilan are din punct de vedere urbanistic și funcțiunea „zonă de locuit”, putând corespunde după caz și unei alte funcțiuni (în speță, „zonă industrială”, unde nu este permisă edificarea de locuințe individuale).

Potrivit art. 2 alin. 2 din Legea 50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor, în vigoare la data emiterii Certificatului de urbanism nr. 20/2000 și a Autorizației de construire nr. 13/2000: „*Autorizația de construire se eliberează în temeiul și cu respectarea documentațiilor de urbanism și amenajare a teritoriului, aprobate potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta lege.*”

² „În ce privește categoria terenului reclamantului, instanța reține că este vorba despre un teren intravilan. Informația referitoare la categoria terenului nu este obligatoriu a fi înscrisă în cartea funciară, astfel că bararea cu o linie a acestei rubrici nu are vreo semnificație anume, astfel cum au încercat să demonstreze părțile și intervenții.

Categoria de teren intravilan rezultă cu prisosință din titlul de proprietate menționat, în care suprafața de 3372 mp este menționată la capitolul B: „suprafața primită în intravilan”. Astfel cum remarcă și expertul, titlul de proprietate este emis în baza fișei de punere în posesie care se întocmește de un topograf și care este semnată de autoritatea locală, confirmându-se astfel concordanța dintre realitatea faptică și identificarea abstractă topografică.

Nu în ultimul rând, instanța trebuie să țină seama de certificatul de urbanism nr. 20/19.07.2000 și autorizația de construire nr. 13 din 19.07.2000 emise pe seama reclamantului și care menționează existența terenului aferent construcției în intravilanul localității.

Tribunalul reține că, într-adevăr, prin HCL nr. 31/31.08.2000 a fost adoptat PUG al localității, stabilindu-se destinația zonei în care se află în derulare proiectul consiliului județean, precum și locuința reclamantului. Această hotărâre a autorității locale nu desființează, însă, drepturile câștigate anterior. În ceea ce privește PUG-ul din anul 1991, deși există unele înscrisuri, nu se poate stabili cu certitudine care este harta aferentă acestui plan, astfel că regimul urbanistic al zonei în care se află imobilul reclamantului a fost stabilit pe baza probelor arătate mai sus.”

Conform art. 5 alin. 2 din Legea 50/1991 privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor, în vigoare la data emiterii Certificatului de urbanism nr. 20/2000 și a Autorizației de construire nr. 13/2000: „Certificatul de urbanism trebuie să cuprindă elemente privind regimul juridic, economic și tehnic al terenurilor și construcțiilor.”

Astfel, contrar celor reținute de prima instanță, conform Planul Urbanistic General aprobat în anul 1991, zona în care apare încadrat terenul reclamantului este Zona III - zona industrială, **nicidecum zonă de locuit.**

În acest context, Certificatul de urbanism nr. 20/2000 și a Autorizația de construire nr. 13/2000 au fost emise în mod evident cu încălcarea legii, atât timp cât nu au respectat documentația de urbanism în vigoare la data emiterii acestora care reglementa o anumită funcțiune a zonei unde se afla terenul.

În acest sens, actele a căror nelegalitate solicităm instanței să o constate au fost emise și cu încălcarea art. 14 alin. 1 din Regulamentul general de urbanism din 27 iunie 1996 aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 525 din 27 iunie 1996: „**Autorizarea executării construcțiilor se face cu condiția asigurării compatibilității dintre destinația construcției și funcțiunea dominantă a zonei, stabilită printr-o documentație de urbanism, sau dacă zona are o funcțiune dominantă tradițională caracterizată de țesut urban și conformare spațială proprie.**”

Chiar dacă răspunsul expertului topografic la obiectivul nr. 2³ a fost în sensul că imobilul construcție al reclamantului a fost edificat pe un teren care ar fi aparținut în anul 2000 zonei de locuit, acesta este irelevant în contextul în care expertul desemnat nu este autorizat de Ministerul Justiției pentru efectuarea expertizelor judiciare în specialitatea urbanism și amenajarea teritoriului (aspect recunoscut de expertul topografic în Completarea la Raportul de expertiză topografică - pag 5⁴).

În mod bizar, deși chiar expertul topografic a indicat faptul că nu este autorizat de Ministerul Justiției pentru efectuarea expertizelor judiciare în specialitatea urbanism și amenajarea teritoriului, fiind necesară efectuarea unei expertize de către un expert autorizat în acest domeniu, prima instanță a reținut că „nu există o depășire a competențelor expertului, acesta nefăcând referiri la chestiuni ce țin de urbanism decât în limitele necesare pentru a răspunde la obiectivul privind identificarea terenului.”

Astfel, afirmația expertului, fără competență autorizată în domeniu, potrivit căreia casa de locuit a reclamantului Sera Zoltan a fost construită pe un teren care potrivit unei hărți desenate – proiect intitulat **PROPUNERI NEAPROBATE** - atașată ca anexa nr. 10 b la Raportul de expertiză anexei nr.10.b. ar fi aparținut în anul 2000 zonei de locuit, este totalmente netemeinică și nelegală, întrucât terenul respectiv nu a fost cuprins într-o zonă de locuit, nefiind aprobată prin nici un act administrativ și nici prin Planul de Urbanism General valabil din 1991 până în 31 august 2000 inclusiv.

³ Obiectivul nr. 2: „Stabiliți regimul zonei în care a fost construită casa reclamantului Sera Zoltan și reglementările de urbanism aplicabile la momentul emiterii autorizației de construire nr. 13/2000 emisă de Consiliul Local al comunei Corund”

⁴ „Având în vedere că subsemnatul sunt autorizat ca expert tehnic judiciar în specializările topografie, cadastru și geodezie, pentru mai multă acuratețe referitor la acest obiectiv se poate solicita efectuarea unei expertize de către un expert autorizat în domeniul urbanism și amenajarea teritoriului.”

Mai mult, faptul că terenul pe care a construit Sera Zoltan, nu a fost inclus în zona de locuit, rezultă și din faptul că destinația terenului conform Titlului de proprietate nr. 34924/1999 este arabil, iar la dosar nu există nici un act juridic din care ar fi rezultat că ar fi fost schimbată destinația terenului din arabil în curți construcții.

Un argument suplimentar cu privire la încadrarea terenului în zona industrială la data emiterii Autorizației de construire rezultă și din faptul că în noul PUG aprobat prin Hotărârea Consiliului local al comunei Corund nr. 31 din 31 august 2000, acest teren nu a fost inclus în zona de locuit (destinația a rămas ca fiind industrială - **servicii „autogară”**), în caz contrar, proiectantul care a întocmit Planul de urbanism general și Regulamentul local de urbanism, ar fi preluat în mod obligatoriu includerea acestuia în zona de locuit.

3.1.4. Certificatul de urbanism nr. 20/2000 și Autorizația de construire nr. 13/2000 sunt nelegale întrucât lipsește semnătura secretarului comunei Corund.

Prima instanță nu a analizat criticile de nelegalitate privind nesemnarea de către secretarul comunei Corund a Certificatului de urbanism nr. 20/2000 și Autorizației de construire nr. 13/2000.

În acest sens, solicităm instanței de recurs să observe că prin nesemnarea certificatului de urbanism și autorizației de construire nu sunt respectate exigențele cuprinse în norme juridice de ordine publică, reglementate atât în Legea nr. 50/1991, cât și în Ordinul nr. 91/1991 pentru aprobarea formularelor, a procedurii de autorizare și a conținutului documentațiilor prevăzute de Legea nr. 50/1991 al Ministerului Lucrarilor Publice și Amenajării Teritoriului

Asfel, pentru protejarea interesului public general, în activitatea de emiterie a actelor administrative de autoritate, a autorizațiilor de construire/demolare, semnătura secretarului unității administrativ teritoriale are natura juridică a avizului (obligatoriu de cerut, cu valoare consultativă pentru conținut), iar lipsa semnăturii este sancționată prin nulitatea actului administrativ în cauză.

*

Prin urmare, având în vedere că atât Certificatul de urbanism nr. 20/2000, cât și Autorizația de construire nr. 13/2000 au fost emise cu nerespectarea dispozițiilor legale și ale documentațiilor de urbanism, solicităm instanței de recurs admiterea excepției de nelegalitate și, pe cale de consecință, judecarea pe fond a prezentei cauze fără a ține seama de aceste acte administrative nelegale.

3.2. Soluția primei instanțe de admitere a cererii de chemare în judecată a fost dată cu încălcarea și aplicarea greșită a dispozițiilor Ordinului Ministrului Sănătății nr. 536/1997. Autorizația de construire nr. 17/16.04.2015 a fost emisă cu respectarea normele de igienă și sănătate publică.

Prima instanță a dispus anularea Autorizației de construire nr. 17/16.04.2015, considerând că a fost emisă cu încălcarea dispozițiilor din Normele de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației aprobate prin **Ordinul nr. 119 din 4 februarie 2014**, publicat în Monitorul Oficial numărul 127 din data de 21 februarie 2014, potrivit cărora pentru rampele de transfer deșeuri se stabilește o distanță de protecție sanitară de 200 m - **art. 11 alin. 1 ultima teză.**

Astfel, prima instanță a achiesat la teza reclamantului potrivit căreia din moment ce la data emiterii Autorizației de construire nr. 17/16.04.2015 era în vigoare Ordinul nr. 119 din 4 februarie 2014, publicat în Monitorul Oficial numărul 127 din data de 21 februarie 2014, prin care s-au aprobat Normele de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației, trebuia să se respecte distanța de 200 m dintre locația investiției pârâților și gospodăria reclamantului.

Prima instanță consideră că nu are nicio relevanță Notificarea nr. 3880/360/02.09.2013 emisă de Direcția de Sănătate Publică Harghita, care constituie aviz favorabil pentru emiterea autorizației de construire contestate, potrivit căreia la data emiterii acesteia erau respectate normele în vigoare, și anume prevederile Ordinului nr. 536/1997 pentru aprobarea Normelor de igienă și a recomandărilor privind mediul de viață al populației.

Astfel, precizăm faptul că la data emiterii Notificării nr. 3880/360/02.09.2013, Direcția de Sănătate Publică Harghita a avut ca reper dispozițiile Ordinului nr. 536/1997 pentru aprobarea Normelor de igienă și a recomandărilor privind mediul de viață al populației, **care nu cuprindeau reglementări în sensul stabilirii unor zone de protecție în cazul rampelor de transfer deșeuri.**

Singura reglementare referitoare la distanța între zona de locuit și o investiție asemănătoare Proiectului în cauză, era de 15 m în cazul unităților de mică industrie, în temeiul **art. 4 din Ordinul nr. 536/1997 - „Unitățile de mică industrie, comerciale și de prestări servicii, care pot crea riscuri pentru sănătate sau disconfort pentru populație prin producerea de zgomot, vibrații, mirosuri, praf, fum, gaze toxice sau iritante etc. se amplasează în clădiri separate, la distanță de minimum 15 m de ferestrele locuințelor. Distanța se măsoară între fațada locuinței și perimetrul unității. Pentru unitățile sus-menționate se vor asigura mijloacele adecvate de limitare a nocivităților, astfel încât să se încadreze în normele din standardele în vigoare.”.**

Or, chiar și dacă am considera că proiectul din comuna Corund al pârâților reprezintă o unitate de mică industrie, din Raportul de expertiză topografică rezultă că între proiectul ce va fi realizat și locuința reclamantului distanță măsurată este de **23,18 m** (pag. 3 din Raportul de expertiză topografică), fiind respectată distanță prevăzută de art. 4 din Ordinul nr. 536/1997 pentru aprobarea Normelor de igienă și a recomandărilor privind mediul de viață al populației.

Astfel, în mod legal autoritatea emitentă a Autorizației de construire nr. 17/16.04.2015 - în acord cu dispozițiile art. 46 alin 1 lit. f - din Normele Metodologice din 12 octombrie 2009 de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții⁵ a verificat dacă există acordurile și avizele favorabile și a dispus emiteria autorizației.

⁵ Art. 46 alin 1 lit. f - din Normele Metodologice din 12 octombrie 2009 de aplicare a Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții: (1)Structurile de specialitate organizate în cadrul consiliilor județene, Primăriei Municipiului București și primăriilor municipiilor, sectoarelor municipiului București, orașelor și, după caz, ale comunelor, precum și persoana cu responsabilitate în domeniul urbanismului, amenajării teritoriului și autorizării executării lucrărilor de construcții din cadrul primăriilor comunale sau, după caz, structurile de specialitate ale autorităților administrației publice centrale competente, conform Legii, să emită autorizații de construire, au obligația de a verifica dacă documentația este completă, constatând dacă:

f)există avizele și acordurile favorabile și, după caz, studiile cerute prin certificatul de urbanism;

Practic, a accepta teza însușită de prima instanță ar însemna ca ori de câte ori intervine o modificare legislativă în timpul procedurii de obținere a tuturor avizelor/acordurilor necesare emiterii autorizației de construire - impuse de certificatul de urbanism, petentul să resolicite emiterea altor avize/acorduri, întrucât au intrat în vigoare alte dispoziții legale, care modifică condițiile de emiterie a avizelor/acordurilor deja obținute.

Or, o asemenea interpretarea aduce atingere principiului neretroactivității legii (*tempus regit actum*), potrivit căruia o lege se aplică numai situațiilor care se ivesc în practică **după** intrarea ei în vigoare, iar nu și situațiilor anterioare. Astfel, dacă am accepta posibilitatea ca legea nouă să infirme situațiile juridice anterioare, s-ar crea nesiguranță în circuitul civil și s-ar însufla neîncredere în lege, întrucât ar dispărea orice putință de previzibilitate și de stabilitate *atât timp cât se acceptă ideea că unei proceduri administrative începute pe o anumită lege i se pot aplica dispozițiile unei legi viitoare, care nu este încă în vigoare la data începerii procedurii administrative.*

În ceea ce privește aplicarea legii în timp și regula neretroactivității legilor, în doctrină⁶ s-a reținut că „siguranța raporturilor sociale și asentimentul de care legea trebuie să se bucure în simțul de dreptate al tuturor cer neapărat ca legea nouă să nu nimicească sau să nu modifice, fără un motiv grav de înaltă ordine obștească, acele stări de drepturi care, în momentul când legea nouă intră în vigoare erau deja traduse în acte de voință și în raporturi definitiv încheiate și valabile în ființă în momentul încheierii”.

Astfel, în condițiile în care pârâții au obținut un aviz favorabil prin Notificarea nr. 3880/2013 emisă de Direcția de Sănătate Publică Harghita, fiind respectate prevederile Ordinului nr. 536/1997 pentru aprobarea Normelor de igienă și a recomandărilor privind mediul de viață al populației - **în vigoare la data emiterii avizului favorabil**, legalitatea Autorizației de construire nr. 17/16.04.2015 nu mai poate fi analizată prin raportare la Ordinul nr. 119 din 4 februarie 2014, care stabilesc noi criterii în vederea stabilirii distanței pe care obiectivele publice în domeniu trebuie să o aibă față de imobilele proprietate privată.

Astfel, avizul favorabil emis de Direcția de Sănătate Publică Harghita - Notificarea nr. 3880/360/2013 este valabil deoarece reflectă situația juridică existentă la data începerii procedurii administrative finalizate cu emiteria autorizației de construire deduse judecății. În plus, în cuprinsul notificării nu a fost menționată nicio condiție care ar afecta valabilitatea acestuia sau o obligație de a solicita revizuirea în cazul modificării legislației în baza căruia s-a emis aceasta.

De altfel, Ministerul Sănătății prin Adresa nr. 14929/24.02.2016 (fila nr. 1233 Vol. V de la dosar) a precizat că Notificarea nr. 3880/360/02.09.2013 emisă de Direcția de Sănătate Publică Harghita, care constituie aviz favorabil pentru emiteria autorizației de construire contestate, a fost emisă în mod legal, fiind respectate prevederile Ordinului nr. 536/1997 pentru aprobarea Normelor de igienă și a recomandărilor privind mediul de viață al populației, prin aceeași adresă menționând că Ordinul nr. 119 din 4 februarie 2014 nu se aplică și notificărilor emise anterior intrării în vigoare a acestui act normativ.

⁶ Matei Cantacuzino, *Elementele dreptului civil*, Ed. Cartea Românească SA, 1921, p.20 și urm.

Pentru aceste considerente, considerăm că soluția primei instanțe de admitere a cererii de chemare în judecată a fost dată cu încălcarea și aplicarea greșită a legii, solicitând admiterea recursului astfel cum a fost formulat.

*

În drept, formulăm prezentul recurs în temeiul dispozițiilor art. 20 și urm. din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare, rap. la art. 446 și art. 483 urm. Cod Proc. Civ., precum și pe celelalte dispoziții legale invocate în cuprinsul acesteia.

Probe: în susținerea prezentului recurs înțelegem sa ne folosim de proba cu înscrisurile administrate în fața primei instanțe, precum și orice altă probă utilă soluționării prezentei cauze.

NILITEN CONSTRUCȚII S.R.L.
Prin avocat Dumitrescu Andrei Tudor

